

Sygn. akt III AUa 1053/13

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak (spr.)
Sędziowie:	SA Urszula Iwanowska SO del. Beata Górka

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku H. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r.

na skutek apelacji organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 września 2013 r. sygn. akt VI U 572/13

p o s t a n a w i a :

umorzyć postępowanie apelacyjne.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSO Beata Górka

Sygn. akt III AUa 1053/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 13.03.2013 roku i ustalił, że H. L. przysługuje prawo do świadczenia emerytalnego za okres od 1.10.2011 roku do 21.11.2012 roku.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł organ rentowy zaskarżając orzeczenie w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie odwołania.

W dniu 31.03.2014 roku (tak data wpływu pisma do Sądu Apelacyjnego) apelujący złożył pismo procesowe, w którym oświadczył, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 13 grudnia 2013r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r. (opubl. w Dz. U. z 2014r., poz. 169) cofa apelację i wnosi o umorzenie postępowania w sprawie.

Zgodnie z dyspozycją art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w razie cofnięcia apelacji Sąd II instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych

dopuszczalność cofnięcia apelacji określa art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne

z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Z treści art. 469 k.p.c. wynika natomiast, że sąd uznaje za niedopuszczalne cofnięcie środka odwoławczego także wtedy, gdy czynność taka naruszałaby słuszny interes ubezpieczonego.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie brak jest okoliczności, które sprzeciwiałyby się cofnięciu apelacji przez organ rentowy. Sąd Okręgowy

w szczególności wypowiedział się o zasadności żądania odwołania, potwierdzając prawo ubezpieczonej do wypłaty zawieszzonego świadczenia emerytalnego za sporny okres, wyjaśniając, że przepisy art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011r., Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy emerytalnej, nie mają zastosowania do ubezpieczonej, która uzyskała prawo do emerytury w dniu 1 kwietnia 2010 roku, tj. w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 r., kiedy nie było obowiązku rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą w celu realizacji nabytego prawa do emerytury.

W niniejszej sprawie nie ma zatem podstaw, aby uznać oświadczenie organu rentowego o cofnięciu apelacji, złożone po dokonaniu analizy sprawy, za czynność naruszającą słuszny interes ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu ubezpieczonej i dlatego na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSO Beata Górńska